

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/284/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115221657
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6115221657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. L. M., štátny občan SR, o zaplatenie 482,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 17C/400/2015-90 zo dňa 19. 01. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/400/2015-90 zo dňa 19. 01. 2017 v časti zamietnutia žaloby vo výške 142,- Eur s prísl. a závislom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.
II. Žalovaná n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol (prvý výrok) a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná žiadosťou zo dňa 19. 12. 2011 požiadala právneho predchodcu žalobcu o úver (úverový rámec) vo výške 300 Eur. V žiadosti v časti III. Podmienky úveru je výška predschváleného úverového rámca 300 Eur, výška štandardnej mesačnej splátky 10 Eur a výška štandardnej úrokovej sadzby v zmysle platného cenníka 1,6 % p.m./19,20 % p.a. V žiadosti v časti V. Vyhlásenia klienta je deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky určený na 15. deň v kalendárnom mesiaci s tým, že bude uvedený vo výpise. V predmetnej časti žiadosti sa ďalej nachádza indikatívny výpočet RPMN určený vo výške 28 % pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver kartou dňa 01. 11. 2011, výška spotrebiteľského úveru je 600 Eur, počet splátok je 49, prvá až predposledná splátka je vo výške 20 Eur, posledná splátka je vo výške 5,66 Eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 965,66 Eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 365,66 Eur. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty je 23,97 %. V závere žiadosti sa v časti „Vyplní banka“ nachádzajú dva podpisy bez uvedenia dátumu. Súd prvej inštancie žiadosť o vydanie Karty ING Bonus posúdil ako nejasnú, neurčitú, nezrozumiteľnú a zmätočnú z dôvodu rozporov medzi článkom III. a článkom V. o výške úveru, splátok, nákladov za spotrebiteľský úver a najmä z dôvodu, že žalovaná mala úver podľa článku V. vyčerpať dňa 01. 11. 2011 a to aj napriek tomu, že žiadosť o vydanie Karty ING Bonus podala až dňa 19. 12. 2011. Z predloženej žiadosti o vydanie Karty ING Bonus mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca so žalovanou chceli uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany žalobcu ani zo strany žalovanej zmluva o spotrebiteľskom úvere v

písomnej forme predložená nebola a preto mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 40 ods. 1 O.z., ako aj § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žiadosť podanú žalovanou, ktorú žalobca označil aj za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy s tým, že v tejto žiadosti chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a údaje uvedené v žiadosti sú nepresné a spôsobujúce pochybnosti o ich pravdivosti. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 202 Eur, čo aj vyplýva z výpisu z Karty NN Bonus (výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.) ku dňu 10. 09. 2015 za zúčtovacie obdobie od 17. 01. 2012 do 31. 08. 2015. Z predmetného výpisu mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná žalobcovi uhradila celkovo sumu 60 Eur.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v danom prípade nezaviazal žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 482,67 Eur z dôvodu, že považoval predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 1 pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod následkom jej neplatnosti vyžaduje, aby bola uzavretá v písomnej forme. V žiadosti (posledný odsek v časti V. Vyhlásenia klienta) je uvedené, že „Prijaťím a chválením Žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.“ V danom prípade žalovaná v žiadosti o vydanie Karty ING Bonus zo dňa 19. 12. 2011 právnomu predchodcovi žalobcu navrhla, aby s ňou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere s tým, že bolo na právnom predchodcovi žalobcu, aby sa rozhodol, či tento návrh prijme alebo nie a aby svoje rozhodnutie písomne potvrdil žalovanej s tým, že zmluva v zmysle § 44 ods. 1 O.z. v spojení s § 43c ods. 2 prvej vety O.z. je uzavretá až okamihom dôjdenia vyjadrenia súhlasu s obsahom návrhu („potvrdzujúceho listu“) žalovanej. Žalobca v konaní nepredložil „potvrdzujúci list“ ani dôkaz o jeho prijatí žalovanou, neunesol preto dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu vzniku spornej zmluvy a táto v zmysle § 40 ods. 1 O.z.. Predmetný úver navyše súd prvej inštancie vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V žiadosti totiž chýbajú obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a údaje uvedené v žiadosti sú nepresné a spôsobujúce pochybnosti o ich pravdivosti. V žiadosti absentuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch a o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 9 ods. 1 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa nachádza len v predpokladoch pre výpočet RPMN v časti V. Vyhlásenia klienta. Taktiež absentuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v žiadosti sa nachádza len výška predschváleného úverového rámca navrhovaného žalovanou ako žiadateľkou o úver, pričom údaj o výške spotrebiteľského úveru nie 300 Eur ale 600 Eur, sa nachádza len v predpokladoch pre výpočet RPMN. Čo sa týka údajov o výške a počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 1 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, výška splátok je v predpokladoch pre výpočet RPMN a vo výpise z Karty NN Bonus uvedená odlišne ako v žiadosti v časti III. Podmienky úveru, tento údaj teda nespĺňa požiadavku určitosti, čo má za následok, ako keby predmetný údaj absentoval. Taktiež uvedenie indikatívneho výpočtu výšky RPMN nespĺňa podmienku § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy musí byť informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do vzťahu vstúpi alebo nie. Údaj označený ako „indikatívny“ spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si nevie vytvoriť názor, či je vzťah pre neho výhodný alebo nie je výhodný, keďže je slabšou stránkou zmluvného vzťahu.

4. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že vzhľadom k tomu, že v danom prípade nedošlo medzi právnomu predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z vyššie uvedených dôvodov a preto vzťah medzi žalobcom a žalovanou treba vysporiadať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení ako plnenie získané z neplatného právneho úkonu. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 07. 11. 2016 a Výpisu z Karty NN Bonus žalovanej, mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná z poskytnutého úverového rámca vyčerpana sumu 202 Eur a zaplatila sumu 60 Eur, teda na jej strane došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 142 Eur ako rozdielu medzi vyčerpanou čiastkou 202 Eur a splatenou čiastkou 60 Eur. Súd prvej inštancie preto s poukazom na § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., návrhu žalobcu nevyhoviel a návrh v celom rozsahu zamietol z

dôvodu premlčania nároku žalobcu. Na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu a preto na premlčanie bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné aplikovať § 107 ods. 1 O.z. a premlčacia doba 2 rokov začala žalobcovi plynúť dňa 27. 11. 2012 vzhľadom k tomu, že žalobca úver zosplatnil dňom 26. 11. 2012, čo mal súd prvej inštancie preukázané z podanej žaloby a z Oznámenia žalobcu o zosplatnení úveru zo dňa 02. 11. 2012 a uplynula dňom 27. 11. 2014. Žalobca podal žalobu na súd prvej inštancie dňa 22. 10. 2015, teda po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehoty.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“) a to podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca v konaní úspešný nebol a preto mu právo na náhradu trov konania neprislúcha a žalovaná ako úspešná strana sporu si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

6. Proti rozhodnutiu v zamietajúcej časti o zaplatenie 142,- Eur s prísl. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie podal z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutom rozsahu a priznať mu uplatnený nárok, resp. zrušiť rozsudok v tejto časti a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Nesúhlasil s tým, že súd posúdil uplatnený nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zo žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty je zjavné, že jej schválením zo strany VÚB, a.s. sa predmetná žiadosť stala zmluvou o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty a jej predmetom bolo poskytnutie úverového rámca v sume 300 Eur, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v minimálnych splátkach po 10 Eur. Po citácii § 497 a § 502 ods.1 Obch. zák. odvolateľ konštatoval, že predmetná zmluva mala náležitosti zmluvy o úvere, a preto ju nemožno považovať za neplatnú zmluvu. Po citácii § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že pre platnosť úverovej zmluvy nie je nedodržanie všetkých vyššie citovaných náležitostí sankcionované jej neplatnosťou, ale len bezúročnosťou a „bezpoplatkovosťou“ úveru. Vyslovil názor, že uplatnený nárok nemožno posudzovať z titulu bezdôvodného obohatenia, lebo k ukončeniu zmluvy došlo 2. novembra 2012 a žaloba bola podaná dňa 22.10.2015, teda uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný. Vyčíslil trovy odvolacieho konania v sume 47,03 Eur.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ktorou zamietol návrh v časti o zaplatenie 142,- Eur s prísl. v súlade s § 379 CSP a § 380 CSP, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako aj v závislom výroku o trovách konania je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Žalobca si podanou žalobou uplatnil od žalovanej zaplatenie čerpaného nesplateného úveru, ktorý mal žalovanej poskytnúť jeho právny predchodca na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Súd prvej inštancie dospel po posúdení výsledkov vykonaného dokazovania k záveru, že žalobca si uplatnil v konaní svoj nárok na základe spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca v konaní nepredložil „potvrdzujúci list“ o akceptácii zmluvy v súlade so zmluvnými podmienkami, ani dôkaz o jeho doručení žalovanou, neuniesol preto dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu vzniku spornej zmluvy. Vzhľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie zamietol, z dôvodu premlčania v súlade s § 107 ods. 1 O. z.. Premlčacia doba dva roky začala žalobcovi plynúť dňom 26.11.2012, čo mal okresný súd preukázané z tvrdení žalobcu v žalobe a z Oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 02.11.2012 a uplynula dňom 27.11.2014. Žalobca podal žalobu na súd až po uplynutí tejto doby dňa 22.10.2015.

12. Odvolateľ v odvolaní namietal, že uplatnený nárok nie je možné posudzovať ako nárok z titulu vzniku bezdôvodného obohatenia, k ukončeniu zmluvy došlo podaním zo dňa 02.11.2012 a žaloba bola podaná dňa 22.10.2015.

13. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

15. Posúdením veci dospel odvolací súd k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere nepochybne nebráni ani skutočnosť, že takáto zmluva, ktorá je podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 1, 2 uvedeného zákona. Treba prisvedčiť odvolateľovi, že absenciu týchto náležitostí zákon nepostihuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného zákona). Zmluvné strany viazali účinnosť uzatvorenej zmluvy o úvere na splnenie odkladacej podmienky. V časti V. zmluvy sa dojednali, že účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu Klientovi. Vznik práv a povinností zmluvných strán, teda právne účinky zmluvy o úvere strany zmluvy viazali okrem iného kumulatívne aj na vydanie „Potvrdzujúceho listu“. Účinnosť zmluvy o úvere bola podmienená vydaním potvrdzujúceho listu a doručením PIN kódu žalovanej. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne zistil, že v spore táto skutočnosť preukázaná nebola a nevyplýva nepriamo ani z iných v spore preukázaných skutočností. Súd prvej inštancie v tomto smere správne zistil skutkový stav.

16. Ak nebolo v spore preukázané, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu nadobudla účinnosť, je nevyhnutné na každé plnenie, ktoré niektorá zo strán podľa takejto zmluvy dostala hľadiť ako na plnenie bez právneho dôvodu. Žalovanej z neúčinnnej zmluvy o úvere nevzniklo právo požadovať od právneho predchodcu žalobcu poskytnutie úveru. Z rovnakého dôvodu - neúčinnosť zmluvy, právny predchodca žalobcu tým, že žalovanej nejaké peňažné prostriedky poskytol neplnil svoj zmluvný záväzok poskytnúť žalovanej úver a nevzniklo mu ani právo na splatenie takéhoto úveru podľa v zmluve dohodnutých podmienok. Správne súd prvej inštancie právne posúdil, že peňažné plnenie, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol a žalovaná ho prijala je teda plnením bez právneho dôvodu. Nárok žalobcu na jeho vydanie od žalovaného nie je potom nárok na zaplatenie čerpaného úveru ale nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ako to správne posúdil v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalobcu založil na závere, že nárok žalobcu, ktorý kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej, je podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčaný, a preto ho zamietol. Odvolateľ nenamietal v odvolaní záver súdu prvej inštancie, že premlčacia doba začala plynúť dňom 27.11.2012. Žalobca podal žalobu na súd prvej inštancie dňa 22. 10. 2015, teda po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehoty.

18. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu, alebo zrušenie rozhodnutia. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. ako aj závislom druhom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Zo spisu však odvolací súd zistil, že žalovanej žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, preto jej odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).